

Управителству Вароши Београда.

У подб. / приложеном Шахид, тужбе Енадрѣ Соци-
лици и Социалне управе Шта, како многи Европ
вароши обе нецелујут промислу постојеће Енадрѣ,
и нису никадамак у праву, при обављању те радње,
и нису никадамак мером Енадрѣ своје, већ на протуб
и неоснамавану се са Енадром и нису много дукане
у вароши овој на штељу права трговца, кои трговине своје
са набодавантм постојеће Енадрѣ, у праву обављају

У штељу тега наместе се предпонутом Управител-
ству, да оно у штељу предмети Шахид ресенора Енадра, о коме
известие своје засаду са повјатеним прилога и Социалне управе
овом поднесе.

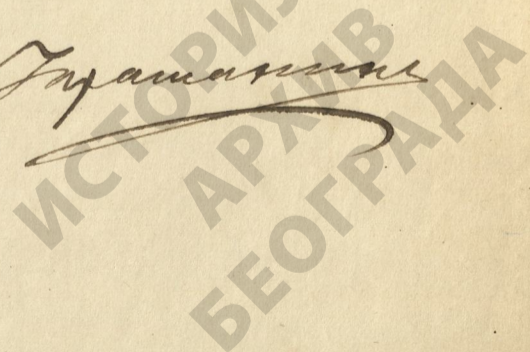
№ 3702.

17. Октобра 1851. год.

У Београду
Насам. Социл. Еноот.
отдѣленіа,
А. Н. Коричина

Социалне управе Шта
и Социл. Кабелтуб,

Управител

Російскі

Славно Царавицелство
вароши Београда

Долучодана Община, по добивеномъ одъ
Славногъ Царавицелства нашоу, да се на жалбу Есна,
дра Болтазискогъ одъ 9. Октомбра св. год. изъсни, гестъ
има сѣвдурке одъ стране своѣ Славногъ Царави,
вѣству измененіѣ у свакој обштинѣ подлеби.

Као што смо извѣстени речени Еснарь жа,
ли се на наше Гробоу, и на наше старе закѣлке се
обичаѣ, ошорогава наше Гробоу, да ави ни да каква
перте и уредѣ Еснавске неже да гнаду, да ави сине
штог и наке Гробоуима у Еснарзу забрандо, да су
ави Едни изванъ закона, и да ће они држети се
свои стари обичаѣ, за неколико година поимво ду,
тана ошворени ишати, поимво Енасъ главе у обштинѣ,
ни; и оредъ тога Гроби речени Еснарь, да Гробоу,
зи изъ наше обштинѣ, у Еснарь Гробоукии стуче, кадъ,
летне таксе плати и да се унаредитъ славнама
Еснарскиимъ одвурну.

Лаша ѣ Община одъ древногъ тамтени у вароши
овој разумно и одвојно стани и поможени одъ Србске
обштинѣ имала, и таково и до данашъ са одобренимъ Тра,
вѣствима Србскогъ задржана; но и у томъ ивкомъ одъ
Еноскогъ стани, ништа іоѣ до данашъ не сметало, да као
вѣрни поданици Србскогъ Царавицелства, знамените
одъ своѣ стране истоу жераве негримосе, повинутъ,
ћи се свакогъ Царавицелства нашоу драговоумно ѣ

свагда до сада, свака намагачена дѣлѣна, оубо коитъ
му драго видѣти и имѣти изътаженіе кинѣ, и авокій
обштина наша у свакой прилици выше што, него е ђреда,
ло, заиста нигде ни е мако кинѣ и прилема; зато се и
не може доволно обштина наша да нагуди Еснафу бол,
старійскою како може онъ рѣти, да се само наши
люди изванъ закона наоде. Ми то нашоу убѣреню не,
дознаемо да има какве землѣ, гди си, и да има
каквоу совека, кой си се много изванъ закона наоде,
ли. Обштина е онама оубо старина снагдвена своима
дрогима закономима, кои се закона свакии што наше обштинѣ
не судружавати дужанъ е, та ари законъ строгости наше
закона, ни е могуће одмислити да има кой нашъ дро,
вазъ, кой сме кинѣти оно, што е иначе коимъ нибудь
дровзъ ма гди кинѣти забранѣно, као што предоче,
нудни Еснафъ навазе, аригда во кинѣти недовазъ,
као ни оно да сме нашимъ мафисма о срѣзрима доз,
воизвамо оворити дужанъ кадъ годъ кой хоће. Обштинѣ
на се наша овердо наоде, да ошменутни Еснафъ ни е
устаню ни еданъ слугай довазати, да се кой одъ наши
дровазе не виаде со правимама а тровакима или
да кой одъ наши дровазе кинѣти што си имате обштинѣ
дрогимама а тровакима противно бимо. Што се такъ
тице умноженю наши дужанѣ, као урливо аригда,
вело, да во никадъ не бива бѣзъ разлога и бѣзъ одоур,
ни наши кметова, еубо се иначе вине ишло на
шкѣту и убиватѣ старій достоити наши троваки

106 9

и дукана; да се да се по соразмерности жакетовско
намерење према Србскомъ жакетовско у овој вароши
ни уопште наши дукани према Србскимъ неучинома,
ван; зато не маже да се знаје волејучи што наво,
да се да се по на живу плату и штељу клони, по сема се
ни каква плата не даје, ни то да се знаје устану доказа,
ни каква да се по плату и штељу и у чему се она состои. Та
како ни? Обштина Србска обе вароши за ту плату знаме
и осекала у оно време како да сва провинца била у ту,
како наши провинци, како да наши дукани према 40. одје
били, а дава само два три Србска дукана волејучи,
одкуда да се три да се знаменитомъ кесу Србски волеј
и дукана, да се та плата, и како и како да се поучују?

Долгоданасна Обштина у име жбуногъ свогъ об,
жбуногъ жакетовско изавио обштинъ свогъ пошито уве,
рени, да да она увекъ и свакогъ пришкогъ втрностъ
свогъ одданосту и оданосту Србскомъ Правителству
жакетовско и оправдана; да да она свакогъ пришкогъ
одъ свогъ стране жакетовско Србскомъ Правителству, како
да по одданосту жакетовско, како приносима, и драго,
волејно у пошито, како се и како пришкогъ, да се
она увекъ додана свакимъ одъ стране Правителства
изданомъ закону, и свакогъ наредби оправдане, не,
оправдана, и оправдане; што да годъ Правителство за,
оправдано и налагано или жакетовско и налагано буде
да да Обштина наша давана и слушама, и да не и у,
оправдане давати и слушама. Само што неможе никако

же и заставитъ реченого Еснара Волгодонскаго
 удовлетворить, Едно оубоше, што и самы речени Еснаръ
 у насиди своіой оубина, да ни ишесть у Еснара ни іошкѣ
 Еснаръ по уредби устроень, ни и іошко макомоуше,
 друго: што мы неже имемо никако у Енай Еснаръ ути и ис,
 сому подчаси, и туже: што држимо да и збого вброжень,
 на наше, не можемъ у Едномъ се Еубина Еснару быти.
 Ано оубошній Еснаръ по свое за Касванъ осни ва на
 Користъ Кассе обитанске, што бы се онда и одъ наши Еуб,
 говазе надгешне Кассе напмативали, и Кассе ушмо,
 жавали, онда і долу подосана обитана у саванъ итій,
 Еснаръ убривти, да се онъ имше, што бы и наши Еуб,
 зы также оубатами небы нишало Користію оубоше, што
 оубоше су иудатзы иудатзы ивъ Еснарске Кассе § 103.
 уредбе Еснарске у тогк. одъ 1-5. оубредвене, и оубави,
 то се на подоматанъ сиротинъ ивъ истога Еснара оубо,
 се; и оубоше се у нашей обитани знаменито кисло
 оубрадевши Еубовзе и оубродвши оубоваткїи срамн,
 нїа наоде, то бы и ова сви оубради быти угасти,
 зы оуби § 103: означены оубродвнїю, за кое све оубди,
 ривти небы Касса никада довољного оубога ишати
 могла; ало і бы также наша сиротинъ быта итїи,
 гена одъ речены оубродвнїю, онда оубе неубраведно
 ишаванъ да наши Еубовзы у Кассу даю, ивъ кое наши
 сиротинъ иуда ни оубе небы добила. Еубна і оубиша
 наши сиротинъ, кою наша сиротинъ сама ишдрова
 и оубошмаже, Еуб іош у Кассе кикой и ишва да ни оубе
 съ Едномъ оуботъ у оубошъ оубе Кассо иіе, оубеда
 А.

№: XVII
 §: 3145.

наша община нигде не осталась ни в привязке у со, мотъ погорелыми или инаге пострадавшими ербами, као што е со найболъ познато штебноу алоизайной виа, сти за наше подачке одъ гарниши видови; Само же ербете вркве или школе, Само за Шантаев или дру, го заведеніе, Само за вавке ерадаинке, свуда е Само и наши не емаи ерилого, а наше Богомоль, шко, ле, Шантаеви, Гривеви, Сиротини, Сирадаиници или погорелци оставити су наше самими на терету, па бы намъ амагно и онде остали кадъ бы наши торгов, зну Еснарску Васу вавке табани.

Аколь речеи Еснарь свое гатеваид едикстве, но на ервенству и старшинству свотъ осмива, по му община наша и не крати не одузими нека ервенству и старшинству е кадо своим, али не и кадо нашимъ отговориша, Еуъ Самъ итв воу Еснарскаго старшин, Ава, коу бы увелъ у рукаши ервенскіи саровазе Само, како се галмокути дау, вавке бы истаи и ка, коу Судъ за наше торговзе обихи и сидеа. анде бы земста сва судба свіо наши старіи, знамениви и гасу, ни у авои землви Гриваркии Кута, едикствено одъ воу речепотъ Еснаря зависила коу му община на, ша никакво одиети неможе, не зато што се еми сусини, мо или боимо да наши синовы, коу бы се же Гривзе вадн, ми и торговину на свою руку водити и дукати створи, би земли, неди истаи даи можи, по не Еуъ само убврати да су наши синовы, што се Гриварковъ рада, знанъ и искуства виче, као што ии еми поукуемо

и наставивши, и у старане ии земли Кео: Влашту, За,
риградъ, Беръ и т.д. науке ради шибамо приуготовитъ,
ни су тако да си и у беру или гди ему драго и сошту
се одвинути могли, но што ивъ икметве знамо, гди
Еснарша Еснарши, а особито гди е сошту уз' во и раз,
лика воје и закону, добра нежем, сибдгователно
наши Гробрзи на истабу Еснарешкомъ неди со сабми
закробрзе, а на Суду Еснарешкомъ увелъ си наши
Криви Сили, и у свареми си ивъ се грешна родиви и
нагрешованъ помагали; Кој е немоуће гди е на ивбра
високогоу Кравительствя Сурешкомъ. - Друго су са
свиимъ Кравительствене заповести, Коима се сви Сети
разлике жителви Сурши обвиновати мораю, и Коима
се сви радо и драговољно и совинуемо, што се такве
израо одо стране власти, а извршени е ивино одобрено
Синовицима, Кои су заклетвома на собдно иступени
обвезани, а друго су заповести Егноу Еснареш, Кома,
ко собоу себичности мою за насъ неграведне Сили.

Тако се ускућуе дометодисана одштина, осред,
Своимъ Славномъ Кравительствя Вар. Кеоуаде, висо,
ко Кравительство у свакой пожитности умоменту, гди
Оно, ивъ пригродни пога, што е иста одштина одо сва,
рне заседе одвоено и различно у свему одо Сурешке од,
штина, и Сурешки Еснарша стазма и постоиши, та и гди,
наш у свему постои, тако, да она сама седи и за своа
шроне и богочинив зиде, учивел и Рабине и дружа,
ва, своа болне и пострадавше сама надгледе, своа си,
роке сама одштинате, за себе особеный свои Кеме,

Судь иши, и овоиу е у свему подсимбру; и унаиу,
 дако уминости се поменути обштини у тоиу стани
 и докожемо оставити, одужати, и као вбуре своу год,
 дане зажити и покровителствовати, да останемо году
 непосредственноу зајавоту високоу управителства
 и ивише оставити власти, а са знастроу да никакле
 меморине неимамо. у Београду 20 Нове. 1851 год.
 (Сл. ил.) помина обштина Еврејска вајоми Београде
 (попула)

ИСТОРИЈСКИ
 АРХИВ
 БЕОГРАДА